

דיני תחנון - שיעור 439

I. כללי העניין

- א) **נפילת אפים** הוא כדי שיסדר התפללה בג' סדרים (ב) חפלה דמיושב דהינו עד שמונה עשרה (ג) ו Ach"c תפלה דמעומד (ד) Ach"c נפילת אפים כמו שעשה משה רבינו (ערוך השלחן קל"ה - ה בשם הטור) והטעם לפי שהתפללנו בכל אופן שיוכל להתפלל
- ב) **ουוד כתוב הטור** בשם רב נתרונאי גאון נפילת אפים רשות ולא חובה אמנם הערוך השלחן (קל"ה - ה) כתוב דעתו עניין גדול הוא שככל ישראל נהגו בזאת שווינהו בחובה

II. ההלכות

- א) **תחנון לנשים** - הטעם שאין הנשים נהגות לומר תחנון עפ"י דעת רב נתרונאי גאון שנפילת אפים היא רשות וממילא אולי אינה אלא כערבית שלא קיבלו עליהם (כלל-ב) או אפשר בכלל-א ואכאר
- ב) **להחמיר תחנון ביארכיזיט של הצדיק** - עיין בשערים מצוינים בהלכה (כ"ז - ה) שהוא דוקא כשהמנוחתו הוא באותו עיר עיין ברש"י (ימוט קל"ג) ועיין בתוספות (דרכות כ"ו) דاع"ג דתפלת ערבית רשות מ"מ אין לבטל בחנים אמנים עיין בשבת (קי"ט) כדי צורבא מרבען משלים מסכתא עבדינא יומא טבא לרבען ועל זה סומכין הרבה צדיקים שאם אחד מאנשי ביתם משלים מסכתא אין אמורים תחנון והרב ברוין אמר לי טעם אחר להחמיר מתחנון כי מנהג ספרד הוא לומר י"ג מדות ולזה צריך כוונה גדולה וכיון שאין אלו מכונים יותר טוב מעט באמירתו אמנים עיין בפסק תשובות (קל"א - 144) שהביא דברי הנימוקי או"ח שמתראם מאי על המקילים שלא לומר על כל יומא הדילולא של צדיק שהוא מהדברים שאין להם שיעור ומבטל תחנון והוא עון פלילי ובפרט דלהאר"י ז"ל אמרת וידוי ונפ"א חיובא והם דברים העומדים ברומו של עולם ואני מזולין בהם ועיין בספר תפלה כהלה (ט"ז - קערה ל"ז) בשם רב משה שהמתפלל במנין כזה יאמר תחנון לעצמו ולא ישוש ליוירה או לא תגוזדו והדברי חיים מצאנז הוסיף רק יום אחד כ"א אדר ובשם האדמו"ר מסאטמאר שמענוadam מסדר סעודה באותו יומא לא אמר תחנון אבל بلا זה צריך לומר ופעם אחת דילג הש"ץ על תחנון ואמר קדייש מטעם איזה יא"צ והקפיד ואמר תחנון אחר הקדיש של הש"ץ וכ"כ השורת יב"א (ג - ה)

- ג) **המתפלל בבית המדרש שיש לו מנהג אחר לתחנון** - אפילו אם המנהג יש בו מקור בפוסקים כגון מנהג הגרא"א דסובר דהעיקר דתמיד נופל על יד שמאל (מ"ב ו) יש בו ממשום לא תגוזדו ולכן המתפלל נוסח אשכנז שמתפלל במנין של נוסח ספרד יפול על פניו והוא רחום וכן להפך וכן ספרדי שמתפלל במנין של אשכנזים יפול על פניו וכן להפך אמנם המנהג לומר י"ג מדות במנין שאין אמורים יאמר הוידי בלחש ובלי הכהה על החזה (אג"מ ד - ל"ז)

ד) תחנון קודם ואחר שקיעה - עיין במ"ב (קל"ה - י"ז) דברין המשמות של לילה נהוגין ליפול ובכימים שאומרים אבינו מלכנו במנחה יכול לדלג א"מ כדי ליפול מבועוד יום ריש שהחששו להב"י עפ"י הקבלה שהנופל בלילה הרי זה מקצת בנטיעות ועיין בש"ת יודה דעת (ד - ז) שהדבר שניי בחלוקת בין הגאנונים והמקובלים והט"ז (קל"ה - ח) התיר לומר משום ספק ספק ואיש שלא אמרו תחנון במנחה דבעת מנחה כבר שליטת החיצונים יותר משחרית וצריכים ליזהר ביותר דהאומרים תחנון שהיה בכוונה נכוונה (דברי תורה ממונקאטש ג - פ"ג) וכי שמתפלל במנין כזו שלא יפרוש מהם (אשי ישראל כ"א - מ"ו בשם הגרש"ז אויערבאך)

ה) לא בבית החתן - הינו משעה שנכנס לחופה ויש מקילין אף בשחרית ואפילו יצא אח"כ לבתו או הוא בכיבכ"ג בשעת התפלה חלה עליו השמה (מ"ב כ"ה) אפילו אם הוא כבר התפלל ממשא"כ מילה בעין דוקא שיתפלל עמהם אחד מבני הברית וכן בשבעת ימי המשתה מעת לעת משעת החופה ודלא כהוז"א דרך עד כניסה לחופה אין אומרים

ו) לא בבית הכנסת ביום מילה - אף שאין מתפלליין שם הבעלי ברית דהינו אבי הבן והסנדק והמושל ולא המוציא והמביא התינוק (מ"ב כ"ג) דאיינו נקרא בעלי ברית ז) יש בין מתפללי ביתכ"ג מוהל מפורסם - ויש ברית כמעט בכל יום יש שהרו שנכון מאד שיצא חוץ לביתכ"ג לפני שהש"ץ מסיים חזרת הש"ץ (פ"ת י"ח)

ח) ספר תורה לתחנון - יש אומרים אין נפילת אפים אלא במקום שיש ארון וס"ת בתוכו אבל שלא זה אומרים ללא כסוי פנים (רמ"א ז) וטעם הדבר דכתיב ויפול על פניו ארצה לפני ארון ה' (יקוט ז - ז) ויש נופלים אע"פ שאין ס"ת שם (פ"ת י' הארי ז"ל) וכיון שנפילת אפים שלנו אינה בנפילת ארצה כזמניהם יש מקילין בס"ת פסולה וגם בחדר שיש ספרים אומרים נ"א

ט) חינוך קטנים בחדר שאין ס"ת - עיין באג"מ (ס - כ - ס) אסור לוחן באופן שהוא שלא כדין מ"מ יש מתירים אפילו ללא ס"ת כנ"ל מ"מ טוב שהיה ס"ת שאיכה עדיפות לכל תפילה שהיא ס"ת ותפילת קטנים חשובה מאד לפני הקב"ה ואיבור אינו ברור שיש חייב חינוך לנפילת אפים (ע"ש)

י) שלא ישנה מן המנהג - עיין באג"מ (ה - כ - י"ט) שנפל על שני ידייו כמו קרוכה זה בזה שלא ישנה ממנהג הרמ"א ובבארא ובירושלים אין צורך ס"ת שהוא מקום שמיוחד לתפלה (אג"מ י"ז ג - קל"ט) ואסור להניח ס"ת בארון שאינו מוסגר במנעל חזק (אג"מ ד - כ"ה - ה)